

vennem de senere Aar, var Tale om en stærk Stigning af Hartkornsskatterne, særlig indenfor Amtskommunerne, blev Forholdet i den Grad urimeligt, at det ikke kunde vedblive at gaa paa den Maade, men det var nødvendigt at faa disse gamle Hartkornsskatter afløst. Jeg er altsaa i den Henseende ganske uenig med det ærede Medlem.

Saa har jeg blot en enkelt Bemærkning at gøre til den højtærede Finansminister. I Anledning af min Udtalelse om en mulig Ændring af Lovforslagets § 3, hvorved det blev umuliggjort for en Ejer at forlange en Omvurdering af sin Ejendom mellem to periodiske Vurderinger og Ejendommen sat op i Ejendomsskyld, udtalte den højtærede Minister, at det kunde man ikke gøre, eller henviste i alt Fald til, at der stod i den nuværende Lov, at en Ejer kunde forlange Omvurdering mellem to periodiske Vurderinger. Jeg vil raade den højtærede Finansminister til ikke at være for konservativ i sin Optræden. Han har jo i det hele taget et ret radikalt Tilsnit, men det forekommer mig, at denne Udtalelse lød ret reaktionær i hans Mund. Hvad skulde der være i Vejen for, at denne lille Ændring kunde gennemføres, hvis man mener, den er rigtig, og jeg tror, at Flertallet her i Tinget, naar det nærmere overvejer Spørgsmaalet, vil indrømme Rig-tigheden deri, idet man netop derved i høj Grad ikke alene skaffer Ensartethed til Veje, men sikrer, at den vedblivende vil være til Stede. Ikke alene kan der være Tale om, at en Ejer ønsker et betydeligt Laan, og at det af den Grund er af Betydning, at Ejendommen kan blive sat op i Ejendomsskyld, men det kan ogsaa tænkes, at han netop med Salg for Øje ønsker, at hans Ejendom kan blive vurderet højere, end den i Virkeligheden burde vurderes. Men den Slags smaa Ønsker fra den enkelte Ejers Side bør ikke influere paa, hvor højt den enkelte Ejendom skal staa i Pris. Hvad vil der nemlig ske? Nu faar vi denne Omvurdering, og saa kommer der efter halvandet Aars Forløb en Mand, som ønsker sin Ejendom sat op i Pris. Han faar sin Villie, det vil sige, at Ensartetheden straks er brudt. Saa vil man inden ret længe sige: Det er meningsløst, at han svarer saa høj Skat, at hans Ejendom er saa højt vurderet, saa skal de andre Ejendomme ogsaa sættes op. Ensartetheden bliver brudt. Jeg er derfor en Tilhænger af, at den enkelte Ejers Ønsker ikke maa spille en Rolle med Hensyn til,

hvad den enkelte Ejendom skal sættes til i Ejendomsskyld.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) har en moralsk, om jeg saa maa sige, Betænkelighed ved den Bestemmelse, som findes i den nuværende Ejendomsskyldlov, og som jeg holder paa ikke just af reaktionære Grunde, men af den Grund, at jeg finder den i og for sig rimelig og naturlig. Det ærede Medlem gør den moralske Inven-ding, at Bestemmelsen kunde benyttes saaledes, at en Ejer gennem den vil forsøge at faa sin Ejendom for højt vurderet, og det er det ærede Medlems Mening, at naar den bliver det, vil det smitte af paa de andre Ejendomme. Men det er jo ikke Ejeren, der selv vurderer, men Vurderingsmændene i hans Kredts, og jeg kan ikke indse, hvorfor det ærede Medlem mener, at naar en Ejer har Lyst til at faa sin Ejendom højt vurderet, skulde Vurderingsmændene imødekomme ham. Hvorfor skulde Vurderingsmændene pludselig skifte Syn paa Ejendommen, fordi Ejeren fik den Idé, at den skulde være blevet 20—30—40,000 Kr. mere værd? De skal vurdere Ejendommen, som Ejendomsskyldloven berettiger dem til, og som deres virkelige Skøn er, ganske uanset, hvad Ejeren mener, hans Ejendom er værd. Derfor kan jeg ikke se, at der kan opstaa den Vanskelighed, og at der kan forvoldes den Skade, som det ærede Medlem i saa stærke Ord har udtrykt. Det er ubilligt, at en Ejer af en Ejendom, hvis der er vederfaret ham nogen Skade paa Ejendommen, eller den af en eller anden Grund virkelig er steget i Værdi, ikke, naar han selv vil betale det — og det skal han jo —, skal have Lov til at faa Ejendommen omvurderet mellem to periodiske Vurderinger. Der er oven i Købet gjort den Indrømmelse overfor en Ejer, hvis Ejendom har lidt Skade ved Ildebrand, Stormflod o. s. v., at Finansministeren skal være bemyndiget til at lade Statskassen betale Omvurderingen. Men at vi skulde forlade den nuværende Ejendomsskyldlovs Bestemmelse, fordi det ærede Medlem tror, at Vurderingsmændene lader sig paavirke — jeg haaber ikke, han mener paa ulovlig Maade — af denne Ejers Ønsker, kan jeg ikke indse.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.